

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі
за конституційним поданням Кіровоградської міської ради
щодо офіційного тлумачення абзацу першого частини сьомої
статті 44 Закону України "Про статус суддів"

м.Київ

5 червня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного
Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Микола Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Чубар Людмили Пантеліївни,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного
провадження у справі за конституційним поданням Кіровоградської
міської ради.

Заслухавши суддю-доповідача Скомороху Віктора Єгоровича та
розглянувши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. До Конституційного Суду України надійшло конституційне
подання Кіровоградської міської ради щодо офіційного тлумачення
абзацу першого частини сьомої статті 44 Закону України "Про статус
суддів" від 15 грудня 1992 року.

Приводом для подання до Конституційного Суду України стали рішення Ленінського районного суду м.Кіровограда від 22 листопада 1993 року, 5 серпня 1996 року та інші рішення, згідно з якими Кіровоградська міська рада та її виконавчий комітет зобов'язані надати житло суддям Брайку А.І. та Кореняку В.К. З рішенням у справі Кореняка В.К. погодилася касаційна інстанція Кіровоградського обласного суду.

Як видно з матеріалів подання, необхідність у офіційному тлумаченні названого Закону суб'єктом права на конституційне подання обгрунтовується тим, що під час вирішення у судовому порядку питань про надання суддям житла не враховувалася розбіжність повноважень і обов'язків органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, визначених у розділах VI та XI Конституції України. Примусове вилучення житла для суддів, як стверджується у поданні, ущемлює права міської ради та її виконавчого комітету в розподілі житла, яке є комунальною власністю.

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень та подань відмовила у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Кіровоградської міської ради.

3. Підставою для розгляду в Конституційному Суді України справи щодо офіційного тлумачення законів України є практична необхідність у з'ясуванні або роз'ясненні, офіційній інтерпретації положень Конституції України та законів України (стаття 93 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Суб'єкт конституційного подання фактично оскаржує обгрунтованість судових рішень у справах, що набрали законної сили, а це не належить до повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України "Про Конституційний Суд України").

Положення абзацу першого частини сьомої статті 44 Закону України "Про статус суддів" про забезпечення суддів житлом є однією з гарантій незалежності суддів і відповідає конституційній нормі щодо забезпечення державою фінансування та належних умов для функціонування судів і діяльності суддів (стаття 130 Конституції України).

Що ж до питання про розбіжність визначених Конституцією України обов'язків і повноважень органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, то конкретизація цих питань - прерогатива законодавця, яку він здійснює шляхом прийняття відповідних актів. Таким чином, у справі немає підстав для відкриття конституційного провадження.

Ураховуючи наведене та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, пунктами 2,3 статті 45 та статтями 50, 93 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним поданням Кіровоградської міської Ради про офіційне тлумачення абзацу першого частини сьомої статті 44 Закону України "Про статус суддів" на підставі статті 45 (пункти 2,3) Закону України "Про Конституційний Суд України" - невідповідність конституційного подання вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України" та неповідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному поданні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і оскарженню не підлягає.

**КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД
УКРАЇНИ**

м.Київ

5 червня 1997 року

№ 8-з

Справа № 15/750-9